

Bacheloroppgave

NTNU
Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Fakultet for samfunns- og utdanningsvitenskap
Institutt for sosiologi og statsvitenskap

Kine Emelie Dalemo Vestvik

USAs stemmegiving i FNs menneskerettighetsråd

En undersøkelse av sakene USA stemte mot i FNs menneskerettighetsråd i perioden 2017-2018 og deres internasjonale relasjoner.

Bacheloroppgave i Statsvitenskap

Mai 2019

Innholdsfortegnelse

1.0 Innledning	1
1.1 Bakgrunn for valg av tema og tidligere forskning	1
1.2 Struktur for oppgaven	2
1.3 Primærlitteratur	3
1.4 Problemstilling	3
2.0 Teori	3
2.1 USA som hegemon	4
2.2 USAs rolle i FN	4
2.3 FNs menneskerettighetsråd	5
2.4 Unilateralisme og multilateralisme	7
2.4.1 USAs syn på multi- og unilateralisme	7
3.0 Metode	8
4.0 Undersøkelse	9
4.1 Funn	10
4.1.1 Eksempler på saker USA har stemt mot	11
4.2 USA sine internasjonale relasjoner	12
4.2.1 USA og Pakistan	12
4.2.2 USA og Cuba	13
4.2.3 USA og Tunisia	14
5.0 Diskusjon	15
6.0 Konklusjon	19
Litteraturliste	20

1.0 Innledning

Etter at Donald Trump vant presidentvalget i USA i november 2016 har forholdet mellom USA og en rekke internasjonale organisasjoner blitt mer anspent. ”NATO is as bad as NAFTA, it’s much too costly for the U.S.”, uttalte Trump om NATO i 2018, og om EU sa han: ”The European Union was set up to take advantage of the United States” (Applebaum, 2018). Hans krasse uttalelser om internasjonale organisasjoner og internasjonalt samarbeid har ført til økte spenninger mellom USA og flere av disse organisasjonene. En annen en av de som har fått merke presidentskiftet i USA er FN. Etter Trump tiltrådte som president i januar 2017 har han ved flere anledninger hengt ut FN og uttalt at det blant annet er en anti-demokratisk organisasjon (Rhodan, 2017).

USA er en av de største aktørene i verden i dag, og har siden midten av 1900-tallet vært en av de største stormaktene verden noensinne har sett. De har vært med på å grunnlegge flere av de store, internasjonale organisasjonene, inkludert FN og NATO, og har aktivt jobbet for multilateralisme. Til tross for dette kan det se ut til at USA de siste par årene har begynt å tvile på disse forholdene og de har også trukket seg ut av noen av de. Men hvordan stemmer egentlig USA i de internasjonale organisasjonene? Jeg ønsker i denne oppgaven å se på hvilke saker USA stemte mot i FNs menneskerettighetsråd i perioden 2017-2018 og om stemmegivingen i disse sakene ble påvirket av USA sine internasjonale relasjoner.

1.1 Bakgrunn for valg av tema og tidligere forskning

De forente nasjoner er en stor aktør i den internasjonale sammenheng med hele 193 medlemsland og seks hovedorganer (FN-sambandet, 2017). Dette gjør FN til den største internasjonale aktøren i verden i dag, noe som igjen gjør det til en interessant organisasjon å se nærmere på. Jeg har i denne oppgaven valgt å fokusere på FN sitt menneskerettighetsråd. Jeg har valgt nettopp denne underorganisasjonen fordi jeg føler den er relevant for tiden vi lever i, og kanskje enda mer så etter at USA i juni 2018 valgte å trekke seg ut av rådet grunnet uenigheter om hvordan det blir drevet.

Forholdet mellom USA og flere internasjonale organisasjoner er altså mer aktuelt enn det har vært på flere år. Som nevnt er spesielt forholdet mellom USA og FN blitt lagt under press de siste to årene, etter at Donald Trump tiltrådte som president i 2017. Han har tross alt flere ganger uttalt seg negativt om FN og det de som organisasjon står for. Dette forholdet ble nok en gang mer anspent etter at USA, som eneste og første land i Menneskerettighetsrådet sin

historie, valgte å trekke seg fra rådet i juni 2018. Opprinnelig velges hvert av de 47 landene i Menneskerettighetsrådet til perioder på tre år, men USA valgte altså å trekke seg kun ett år inn i den nye perioden. De begrunnet dette valget med at Menneskerettighetsrådet går mot sin egen filosofi ved å la land som bryter menneskerettigheter sitte i rådet, og at det fokuseres for mye på Israel/Palestina-konflikten (FN-sambandet, 2017).

En annen faktor som spilte inn på mitt valg av tema var interessen for USA sin rolle som et ”verdenspoliti”; en *hegemon*. Det var her tanken bak og brainstormingen til oppgaven startet, og det var denne interessen som la grunnlaget for hele denne oppgaven. Da jeg skulle begynne å snevre inn interessefeltet havnet jeg fort inn på internasjonale organisasjoner og USA sin relasjon til disse, og det var her jeg leste litt om FN og USA. Til slutt endte jeg altså opp med å se på FNs menneskerettighetsråd og hvilke saker USA stemte mot i dette rådet i perioden 2017-2018.

Det er tidligere blitt gjort relativt lite forskning på Menneskerettighetsrådet i og for seg, og jeg har ikke funnet noen studier gjort på et spesifikt land og deres stemmegiving i Menneskerettighetsrådet. Dette ble nok en faktor som var med på å bygge opp under interessen for dette temaet, og jeg fattet også en interesse for Menneskerettighetsrådet fordi det i dette rådet ikke er noen stater som har veto-rett. I både Sikkerhetsrådet og i Generalforsamlingen er jo USA en av fem stater som har rett til å legge ned veto, men jeg ville heller jobbe med et råd hvor ingen stater kan ”overkjøre” andre helt ved å legge ned veto, men hvor det faktisk er flertallet som bestemmer.

1.2 Struktur for oppgaven

Jeg ønsker å bygge opp denne oppgaven ved hjelp av en standard struktur for den vitenskapelige avhandlingen (Rienecker, 2013, s. 206). Oppgaven vil etter innledningsdelen gå gjennom en teoridel hvor det blant annet vil bli forklart hva FNs menneskerettighetsråd er og hvordan dette fungerer som organ, og også hvordan dette vil bli brukt senere i oppgaven. Det vil i denne delen også bli gjennomgått annen teori som er grunnleggende for oppgaven. Etter dette kommer det en metodedel som forklarer hvordan undersøkelsen er gjennomført og deretter vil jeg foreta undersøkelsen. Denne vil se på hvilke saker USA har stemt mot i FNs menneskerettighetsråd i den valgte perioden, og også på USA sine relasjoner til de tre landene de oftest stemte mot. Nest sist kommer diskusjonen, hvor jeg vil diskutere funnene jeg har gjort og se på USA sine

relasjoner med de landene de stemmer mest mot i Menneskerettighetsrådet, før jeg til slutt vil avrunde oppgaven med en konklusjon.

1.3 Primærlitteratur

I hovedsak vil litteraturen som blir brukt i denne oppgaven være basert på ulike forskningsartikler, FN sin egen hjemmeside og det amerikanske utenriksdepartement sin hjemmeside. Jeg har dog også funnet et par bøker jeg mener er relevante, og som kan tilføre oppgaven et tyngre teoretisk punkt. Den første av disse er *US Hegemony and International Organizations* av Rosemary Foot, Neil MacFarlane og Michael Mastanduno. Denne synes jeg var interessant å bruke fordi den tar for seg USA sin rolle som hegemon og deres syn på multi- og unilateralisme. Den andre boka jeg vil bruke er Henry Kissinger sin *World Order*. Denne ønsket jeg å ha med fordi den også ser på USA som hegemon, men også på deres syn på verdensorden og hvordan de har blitt, og er den dag i dag, en supermakt.

Utover disse bøkene vil jeg, som nevnt tidligere, også bruke noen andre bøker, i tillegg til ulike forskningsartikler, FN-sambandet sin offisielle norske hjemmeside og det amerikanske utenriksdepartementet sin hjemmeside. De ulike forskningsartiklene er med på å tilføre en bredde til teorien i oppgaven i tillegg til å gi meg et bredere perspektiv på saken. FNs hjemmeside vil i hovedsak bli brukt som en kilde for fakta og informasjon om FN som organisasjon og om Menneskerettighetsrådet. Det amerikanske utenriksdepartementet sin side vil brukes til å se hva USA selv tenker om forholdet sitt til de ulike landene jeg skal se på. Jeg vil også bruke ulike nettaviser, både for å belyse dagsaktuelle saker som er aktuelle for oppgavens innhold og for å få et utvidet syn på de forholdene jeg skal se på. Avisartikler vil også bli brukt i arbeidet med å se på relasjonen mellom USA og de landene de stemte mot mest.

1.4 Problemstilling

Ut i fra hva jeg har skrevet om i denne innledningen vil min problemstilling bli som følger: Hvilken rolle spilte USA sine internasjonale relasjoner på de sakene de stemte mot i FNs menneskerettighetsråd i perioden 2017-2018?

2.0 Teori

I denne delen av oppgaven vil jeg gå gjennom den teorien som vil bli brukt i diskusjonsdelen av oppgaven, og som legger det teoretiske grunnlaget for hele oppgaven. Jeg vil først gi en kort

innledning på USA sin rolle som hegemon, før jeg går over til USA sin rolle i FN, etterfulgt av en forklaring på hva FNs menneskerettighetsråd er og hva de jobber med. Til slutt vil jeg gå inn på litt teori om multilateralisme og unilateralisme og hvilket forhold USA har til disse to måtene å føre politikk på.

2.1 USA som hegemon

Den rollen USA har spilt i å forme dagens verdensorden er ulik alle andre land og deres kontroll i verden som en hegemon er enestående i denne sammenheng (Kissinger, 2014, s. 234). De har ført en utenrikspolitikk som har vist at de selv er overbeviste om at deres prinsipper og holdninger er selvforklarende og universelle og at de derfor skal kunne jobbe hardt for, og til tider tvinge, disse på andre land og stater (Kissinger, 2014, s. 234). USA har altså vært klare på at de tror at også andre land vil ha deres verdier og at det er disse verdiene og holdningene andre folkegrupper bør og vil oppnå. Dette er nok en av forklaringene på at de har endt opp med den rollen i verden som de faktisk har, da dette ikke er noe andre land har sett ut til å ville eller kunne ha klart. Grunnen til at nettopp USA har klart det ligger nok også i at de har en økonomi, en størrelse og et militære som har vært overordnet alle andre land. Dette har nok også vært med på å legge grunnlaget for at det var akkurat de som endte opp som den moderne hegemonen vi kjenner i dag.

USA ble først den stormakten de er i dag etter at den kalde krigen tok slutt (Babones, 2015). Det var da de virkelig fikk sin "time to shine", selv om de allerede etter at andre verdenskrig tok slutt i 1945 gikk ut som en seirende stormakt. Før 1991 hadde de fortsatt Sovjetunionen som en stor motstander og konkurrent, selv om de aldri nådde USA sitt nivå hverken økonomisk eller militært. Men etter Sovjetunionens fall i 1991 lå verden virkelig for USA sine føtter (Babones, 2015). Ikke bare hadde de da klart å bevise at de hadde "bekjempet" en så stor og innflytelsesrik stormakt som det Sovjetunionen hadde vært, men de hadde samtidig fått bevist sin egen styrke og utholdenhet som stormakt. Etter dette har USA spilt en stor rolle i de internasjonale organisasjonene de har vært med å grunnlegge og som de fortsatt er medlem i, særlig fordi de er så økonomisk overlegne i forhold til andre medlemsland.

2.2 USAs rolle i FN

Edward C. Luck og Nick Birnback (1994) mener De Forente Nasjoner i stor grad blir brukt som en metode for å få andre land enn bare USA til å ta utgiftene for å være et "verdenspoliti". USA står for 25 prosent av det vanlige budsjettet til FN, og 30 prosent av budsjettet for

fredsbevarende arbeid (Luck og Birnback, 1994). Som en av de største statene i FN og den som bidrar mest økonomisk er USA også en av de statene som kan være med på å styre det FN jobber med som de vil i større grad enn andre medlemsland. Spesielt gjelder dette i Sikkerhetsrådet og i Generalforsamlingen, hvor USA, i likhet med de fire andre landene som var med på å grunnlegge organisasjonen i 1945, har veto-rett (Luck og Birnback, 1994).

USA spiller, som sett ovenfor, en stor rolle i FN. De kan i stor grad være med på å påvirke sakene som behandles og går gjennom i Sikkerhetsrådet og Generalforsamlingen ved at de kan nekte å la en resolusjon gå gjennom, samtidig som de er en stor økonomisk støttespiller til organisasjonen. Det opprinnelige målet med FN som en fredsbevarende organisasjon var først og fremst å arbeide for internasjonal fred og sikkerhet i tillegg til å være med på å utvikle vennskapelige relasjoner mellom ulike land. Dette kan man se USA har vært med på å utforme, men hvordan stemmer USA egentlig i FN i dag?

2.3 FNs menneskerettighetsråd

Prinsippet om menneskerettigheter i FN ble lagt i 1948 da Verdenserklæringen om menneskerettigheter ble nedskrevet og vedtatt (FN-sambandet, 2019). Allerede i 1946 hadde Menneskerettighetskommisjonen blitt opprettet, som i likhet med Menneskerettighetsrådet, jobbet med saker knyttet til menneskerettigheter. Menneskerettighetsrådet ble, i teorien, opprettet og utformet på en slik måte som det ble for å unngå de feilene Menneskerettighetskommisjonen hadde, men i ettertid har man kunnet se at oppbygningen av datidens kommisjonen og dagens råd ligner mer enn det man tenkte de skulle gjøre ved opprettelsen av det nye rådet i 2006 (Freedman, 2013, s. 208).

Menneskerettighetsrådet er altså arvtageren til Menneskerettighetskommisjonen og er en underorganisasjon i FN som behandler saker som går innunder menneskerettighetene som er nedskrevet i Verdenserklæringen for menneskerettigheter. I hovedsak jobber rådet for at menneskerettighetene blir etterfulgt i alt FN jobber med, samtidig som de jobber for at disse rettighetene blir fulgt rundt om i verden (Charlesworth, 2017, s. 358). FNs menneskerettighetsråd er direkte underlagt FNs generalforsamling, og er FNs øverste organ innen menneskerettighetsspørsmål (FN-sambandet, 2017). I motsetning til i blant annet Sikkerhetsrådet er det i Menneskerettighetsrådet ingen land som har veto-rett, og det er dermed ingen som kan "stå mot" flertallets ønske på den samme måten som i et råd hvor noen har veto-rett.

I Menneskerettighetsrådet sitter det til enhver tid 47 medlemsland, som er valgt for en treårsperiode. Det vil si at hvert tredje år blir medlemslandene i rådet byttet ut. Verdens fem regioner har et fast antall medlemmer i Menneskerettighetsrådet, og de fordeler seg slik: Afrika og Asia har 13 hver, Latin-Amerika og Karibia har 8, Øst-Europa har 6 og Vest-Europa og andre har 7 (FN-sambandet, 2017). For at et land skal kunne bli valgt inn i Menneskerettighetsrådet må de få mer enn halvparten av stemmene fra FNs generalforsamling. Selv om det kun sitter 47 land i Menneskerettighetsrådet til enhver tid kan fortsatt alle de 193 medlemslandene i FN fremme saker som de ønsker skal bli behandlet i Menneskerettighetsrådet, men det er altså bare de 47 landene som er valgt inn i rådet som kan stemme over disse og dermed være med på å bestemme hva utfallet blir. Om det kan bevises at et land har brutt menneskerettighetene kan det fjernes fra Menneskerettighetsrådet om det får et 2/3 flertall mot seg i Generalforsamlingen (FN-sambandet, 2017).

USA har siden oppstarten av Menneskerettighetsrådet i 2006 sittet der i til sammen ni år. De ble først valgt inn i rådet i 2009 og har siden det sittet der i alle år utenom i perioden 2016-2017 og etter at de valgte å gå ut av rådet i juni 2018 (FN-sambandet, 2017). Til å begynne med da rådet ble opprettet ønsket ikke George W. Bush og hans administrasjon å søke om en plass, da de allerede da mente det ble drevet feil og de ønsket å protestere mot det faktum at land som selv brøt menneskerettigheter fikk sitte der (Lynch, 2009). I 2009, etter at Barack Obama hadde overtatt presidentsetet, valgte de derimot å gå mot det Bush hadde stått for og søkte seg inn i rådet. Hilary Clinton, som på dette tidspunktet var utenriksminister i USA, uttalte at USA ville bli med i rådet fordi menneskerettigheter var en viktig sak for USA og at de ville være med på å jobbe fra innsiden for at rådet skulle bli bedre (Lynch, 2009).

Etter at Trump tiltrådte som president i USA tok han og hans administrasjon altså valget om å trekke seg ut av Menneskerettighetsrådet. Grunnen til at de valgte å forlate Menneskerettighetsrådet var, i følge USAs FN-ambassadør, Nikki Haley, at det var for mye negativitet i rådet rettet mot Israel og for mye fokus på Israel/Palestina-konflikten (FN-sambandet, 2017). De mente også at det var hyklersk å la land som bryter menneskerettighetene være medlemmer i et slikt råd. Altså var noe av grunnen til at USA valgte å trekke seg ut av rådet i 2018 svært så lik den grunnen Bush hadde til å ikke bli med i rådet i første omgang.

2.4 Unilateralisme og multilateralisme

Unilateralisme og multilateralisme er begge to måter stater kan handle på i for eksempel utenrikspolitikk eller i internasjonale organisasjoner. Om en stat handler unilateralt passer den på at sine egne ønsker og behov blir ivaretatt, og bryr seg mindre om hvordan dette går utover andre stater. Unilateralisme handler altså om at stater handler til det beste for seg selv og sine interesser, og at de samtidig ønsker å fremme dette for andre. Unilateralisme kan også innebære det å melde seg ut av internasjonale organisasjoner og avtaler, slik vi har sett USA gjort flere ganger etter årtusenskiftet (Ikenberry, 2003, s. 533). Altså kan det å avstå fra internasjonale avtaler og å bryte regler knyttet til ulike internasjonale organisasjoner være måter å drive unilateral politikk på.

Multilateralisme på den andre siden er tanken som ligger bak mange av de internasjonale organisasjonene og er den måten det ønskes at stater handler etter i disse organisasjonene. Multilateralisme innebærer koordinerte relasjoner mellom tre eller flere stater i henhold til et sett av regler eller prinsipper (Ikenberry, 2003, s. 534). Multilateralisme handler altså om at man ser på alles behov og ønsker og legger dette til grunn før man handler. Her legger man altså sin egen stats behov til side og ser heller på hva det er som kommer til gode for flest mulig (Ikenberry, 2003, s. 534). Om man handler multilateralt ønsker man altså å samarbeide med andre land for å skape noe bedre for alle, som man for eksempel kan oppnå med samarbeid i internasjonale organisasjoner.

2.4.1 USAs syn på multi- og unilateralisme

Man kan spørre seg selv hvorfor USA i det 20. århundret skulle ha lyst til å være med på å etablere ulike multilaterale institusjoner når de allerede var den ledende stormakten i verden. Svaret på dette ligger nok i det at internasjonale organisasjoner er med på å skape en stabil verdensorden fordi alle medlemslandene blir "låst" til det organisasjonene står for (Foot og Mastanduno, 2003, s. 51). Altså kan disse institusjonene fungere som politiske kontrollmekanismer, og denne organisasjonsbyggingen var dermed med på å la USA opprettholde rollen som stormakt og hegemon inn i det 21. århundret.

USA sitt syn på multilateralisme har endret seg over tid. På starten av 2000-tallet tok USAs utenrikspolitikk en u-sving fra en noe multilateral føring til en mer unilateral. I følge John

Ikenberry kan dette enklest ses i sammenheng med USA sin vekst på 1990-tallet, og at enhver sterk stat vil ønske å gå sin egen vei og å fremme seg selv (2003, s. 537). ”Power breeds unilateralism. It’s as easy as that”, skriver Ikenberry i samme avsnitt (2003, s. 537). Under George W. Bush sin presidentperiode var dermed det unilaterale synet mest gjeldende, men vi ser også den dag i dag, under Donald Trump, at dette synet vokser igjen. Det kan se ut til at man under de presidentene som i størst grad ønsker at USA skal se ut som en sterk stat utad ønsker å bruke en unilateral føring for å bevise ovenfor andre at de er sterke og at de ikke nødvendigvis trenger internasjonale samarbeid for å opprettholde denne styrken.

I stor grad kan man si at USAs unilateralisme i stor grad omhandler våpenkontroll og maktbruk (Ikenberry, 2003, s. 544). USA ønsker selv å kontrollere disse områdene, og ikke å bli begrenset av internasjonale organisasjoner, da dette er områder de mener de skal ha lov til å bestemme over selv uten inngripen fra andre utenforstående. USA anser seg selv, som nevnt tidligere, i mange tilfeller for å være eksepsjonelle og overordnet andre land og organisasjoner, noe som kan være med på å gjøre det vanskelig for de å handle multilateralt (Foot og Mastanduno, 2003, s. 25). Dette har ført til at USA fortsatt, innen sikkerhets- og utenrikspolitikk, ofte handler unilateralt (Foot og Mastanduno, 2003, s. 25).

Stater som anser seg selv som eksepsjonelle er i følge Foot og Mastanduno mindre villige til å inngå kompromisser på internasjonale arenaer fordi de anser sine egne nasjonale verdier, holdninger og handlinger for å være universelt viktige og noe alle bør strebe etter å oppnå (2003, s. 27). Dette har man jo sett opp gjennom USA sin historie hvor de blant annet har gått inn i ulike land og prøvd å for eksempel demokratisere landene og å overføre sine egne verdier til de ved hjelp av både militær makt og økonomisk støtte. Det vi kan se er at på grunn av at USA anser seg selv som overordnet andre og fordi de er en så stor stormakt som det de er, ønsker å handle på en måte som i stor grad gagnar dem selv.

3.0 Metode

Den vitenskapelige metoden er en systematisk fremgangsmåte som skal være gjennomført på en slik måte at leseren selv har mulighet til å gjenta den samme undersøkelsen og ende opp med det samme resultatet, tatt i betraktning at de premissene som er beskrevet blir fulgt (Rienecker, 2013, s. 187). Det jeg ønsker å finne ut gjennom denne oppgaven er om det er en sammenheng mellom det USA stemmer i Menneskerettighetsrådet og deres internasjonale relasjoner, og hvilken sammenheng dette i så fall er. Dette vil jeg finne ut gjennom å se på alle sakene USA

stemte mot i Menneskerettighetsrådet i perioden 2017-2018 og på relasjonene deres til de landene de stemte mot i flest saker.

Oversikten over alle sakene det er stemt over i FNs menneskerettighetsråd er hentet fra Universal Rights Group, som er en menneskerettighetsorganisasjon som holder til i Genève. De omtaler seg selv som en ”menneskerettighets-tenketank”, og lager blant annet oversikter over hva de ulike landene i Menneskerettighetsrådet har stemt (Universal Rights Group, ukjent år). Her vil jeg bruke den oversikten de har over hva USA har stemt i de ulike sakene i den tidsperioden jeg har valgt.

Alle sakene USA har stemt mot i perioden jeg har valgt vil jeg deretter systematisere i en tabell, hvor man kan se hva saken gjelder, hvilke(t) land som har fremmet forslaget og hvilken kategori saken havner innunder. Denne ligger vedlagt som appendiks. Når dette er gjort vil jeg sitte igjen med en lett oversiktlig oversikt hvor jeg enkelt kan finne de sakene USA har stemt mot og hvor jeg også kan se om det er en sammenheng mellom hvilke land de som oftest er uenige med og hvilke kategorier disse sakene faller under. Jeg vil deretter bruke de dataene jeg får ut av det til å se på om det er noen sammenheng mellom hvilke land og stater USA er uenige med i flest saker og deres relasjoner til disse landene. En annen viktig del av oppgaven blir om de sakene USA har stemt mot og deres relasjoner til statene som har fremmet disse sakene kan være med på å si noe om hvorvidt USA fremmet en unilateral eller multilateral politikk å gjøre.

Når jeg har sett på hvilke saker det i hovedsak er USA stemmer mot vil jeg bruke ulike nyhetskilder som omtaler USA sitt forhold til de tre landene som de stemte mot flest ganger i den aktuelle perioden. Dette vil være med på å bygge opp under det jeg vil diskutere i diskusjonsdelen, være med på å konkludere oppgaven og også være en viktig del av det endelige svaret på problemstillingen.

4.0 Undersøkelse

Jeg valgte i denne undersøkelsen å se på de sakene USA har stemt mot i Menneskerettighetsrådet i perioden 2017 til 2018. I alt utgjorde dette 37 saker av 200 til sammen. Dette utgjør en andel på 18,5%, og jeg ønsker nå å fordele og organisere disse sakene ved hjelp av to tabeller som vil gi en oversikt over hvilke land de har vært mest uenige med og hvilke kategorier sakene fordelte seg i.

4.1 Funn

Jeg vil nå vise funnene jeg har gjort gjennom arbeidet med de 37 ulike sakene. I denne delen av oppgaven vil jeg presentere to tabeller som viser et sammendrag av disse sakene. Den første tabellen vil ta for seg hvilke land USA har stemt mot flest ganger, mens den andre vil se på hvordan sakene fordelte seg innen de sju kategoriene.

I løpet av perioden jeg har valgt å fokusere på stemte altså USA mot i 37 av i alt 200 saker. Jeg har i tabellen nedenfor valgt å ta med de ti landene som utmerket seg i sakene USA stemte mot; de landene som ble ”nedstemt” flest ganger av USA. Disse fordelte seg slik:

<i>Land</i>	<i>Antall saker</i>
Pakistan	10
Cuba	8
Tunisia	5
Palestina	4
Venezuela	4
Egypt	3
Kina	3
Marokko	2
Russland	2
Saudi-Arabia	2

Tabell 1: De ulike landene som USA stemte mot i flest saker, rangert fra flest til færrest.

Noen av sakene som er talt med i denne tabellen er fremmet av flere enn det ene landet, men på grunn av fokuset i denne oppgaven har jeg valgt å ta med de landene som er med på de fleste sakene. Som vi kan se ut fra tabellen ovenfor er det et stort flertall av saker som Pakistan har lagt fram som USA har stemt mot. Også Cuba skiller seg ut her, med Tunisia som nummer tre. Det er senere i denne oppgaven disse tre jeg har valgt å fokusere på.

Under ser dere en annen tabell som viser hvordan sakene fordeler seg innad i de sju kategoriene. Dette er de kategoriene Universal Rights Group hadde delt sakene inn i, og jeg synes de var

forklarende og gode så jeg valgte å bruke de selv også. Grunnet risiko for tap av mening og lite forklarende norske ord valgte jeg også å beholde navnene på engelsk i stedet for å oversette de.

<i>Kategori</i>	<i>Antall saker</i>
Thematic – Economic, Social and Cultural Rights	14
Country – Situations	10
Thematic – Civil and Political Rights	7
Country – Technical Support/Capacity Building	2
Thematic – Cross-Cutting/Other	2
Institutional/Procedural	1
Thematic – Groups in Focus	1

Tabell 2: Oversikt over hvordan sakene USA har stemt mot fordeler seg i de ulike kategoriene, rangert fra kategorien med flest saker til kategorien med færrest saker.

Ved hjelp av denne tabellen kan vi se hvordan de sakene USA har stemt mot fordeler seg innad i tre hovedkategorier og i til sammen syv underkategorier. Jeg har her valgt å forklare hva de tre underkategoriene med flest saker innebærer, da det er disse som vil brukes i diskusjonen. Den første kategorien, som USA har stemt mot i flest saker, ”Thematic – Economic, Social and Cultural Rights”, omhandler, i følge Menneskerettighetsrådet, de frihetene og rettighetene som enkeltpersoner og samfunn trenger for å leve et verdig liv. Disse rettighetene omfatter blant annet retten til mat, bolig, helse, utdanning og kulturell identitet (IJRC, ukjent år). Den andre kategorien, ”Country – Situations”, inneholder saker som går på forhold innad i ulike land, og som de som fremmer saken ønsker å forbedre eller endre på. Den tredje, ”Thematic – Civil and Political Rights”, handler om at alle har rett til selvbestemmelse, og dermed også å fritt bestemme sin politiske status og forfølge sin ønskede økonomiske, sosiale og kulturelle utvikling (OHCHR, ukjent år).

4.1.1 Eksempler på saker USA har stemt mot

Åtte av de i alt ti sakene USA stemte mot Pakistan på handlet om Palestina og palestinerne sine rettigheter. I fire av disse var Palestina også en av hovedsponsorene. Dette kan vise oss at Pakistan står på palestinerne sin side mens USA står på Israel sin side i Israel/Palestina-konflikten. Av sakene som Cuba hadde fremmet som USA stemte mot kan man blant annet se

retten til mat, samt retten til økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter. Også retten til fred og solidaritet finner man her. Tunisia var med på å fremme saker som i hovedsak handlet om grunnleggende menneskerettigheter og også rettigheter for eldre og svake mennesker. De fremmet også et forslag om å støtte Kongo med teknisk assistanse. En annen viktig sak Tunisia la fram var å få i gang konkrete handlinger mot rasisme og xenofobi.

En sak som skiller seg ganske kraftig ut fra de sakene nevnt over er en sak fra september 2017 som ble fremmet av Benin, Belgia, Costa Rica, Frankrike, Mexico, Moldova, Mongolia og Sveits. Denne saken hadde navnet ”The question of the death penalty” og omhandlet, som man kan forstå ut fra navnet, dødsstraff. Kort forklart ønsket man her å fordømme dødsstraff knyttet til blant annet homofili. Denne saken valgte USA å stemme mot, til tross for at flere av disse landene er nære allierte av USA. USA, via utenriksdepartementet sin talskvinne, Heather Nauert, mente mediedekningen av deres valg i denne saken var villedende og hun forklarte at de valgte å stemme mot dette forslaget på grunn av ”broader concerns with the resolution’s approach in condemning the death penalty” (Ghitis, 2017). Deretter la hun til at USA fordømmer bruken av dødsstraff som følge av utøvende homofili, noe mange hadde vanskelig for å tro etter hva de valgte å stemme i nettopp denne saken. Mange LGBTQ-grupper, menneskerettighetsgrupper og andre stater reagerte på dette, da USA her valgte å ta side med land som Saudi-Arabia, Egypt, Kina og andre land med en mørk historie når det kommer til menneskerettigheter. Saken gikk uansett gjennom med et flertall på 27 mot 13, samtidig som 7 valgte å ikke stemme, og det ble dermed vedtatt at dødsstraff knyttet til samtykket homofili og lignende skulle fordømmes av FN (Ghitis, 2017).

4.2 USA sine internasjonale relasjoner

Jeg har i denne oppgaven valgt å fokusere på USA sine relasjoner til Pakistan, Cuba og Tunisia ettersom det var disse tre statene sine saker USA stemte mot flest ganger i løpet av den valgte perioden. Dette har jeg valgt å gjøre fordi jeg vil gå mer i dybden på disse tre relasjonene i stedet for å kun skrape i overflaten i relasjonene deres til alle de ti landene som havnet på tabellen.

4.2.1 USA og Pakistan

USAs utenriksdepartement selv hevder at de har et mangfoldig forhold til Pakistan som blant annet omfatter antiterrorisme, energi, handel og investeringer (U.S. Department of State, 2018).

USA er også det største eksportmarkedet til Pakistan, og handelsforbindelsene mellom de to landene fortsetter i følge utenriksdepartementet å vokse gjennom at USA finansierer omvendte handelsdelegasjoner, forretningskonferanser og teknisk assistanse (U.S. Department of State, 2018).

På den andre siden, da spesielt i mediebildet, blir USA sitt forhold til Pakistan ofte omtalt som anspent, også den dag i dag. I august 2017 uttalte Donald Trump at Pakistan har gitt tilflukt til organisasjoner som prøver å drepe det amerikanske folk (Elster, 2017). I den samme talen sa han også at de har gitt Pakistan milliarder med dollar samtidig som de huser de samme terroristene som USA kjemper mot og at Pakistan måtte endre politikken sin umiddelbart, selv om han ikke kom med noen konkrete krav eller trusler (Elster, 2017). Flere av Trumps ledende rådgivere gikk dog ut og sa at USA kom til å redusere støtten til Pakistan om de ikke begynte å samarbeide med USA i å forhindre afghanske militante i å skjule seg i Pakistan (Elster, 2017).

Så sent som i november 2018 valgte Donald Trump å kutte tre hundre millioner dollar i militærstøtten til Pakistan (Masood, 2018). Han uttalte at Pakistan ikke gjorde noen verdens ting i gjengjeld, og at de dermed ikke fortjente all den støtten. I tillegg til dette påsto Trump at de pakistanske myndighetene hadde visst om at Osama Bin Laden oppholdt seg i Pakistan før han ble drept av amerikanske styrker i 2011 (Masood, 2018). Disse uttalelsene falt ikke i god jord hos Pakistans statsminister, som svarte at de hadde tapt nok i kampen mot terror som de hadde kjempet på vegne av USA (Masood, 2018). Ut fra dette kan man se at hva USA velger å skrive på sine offisielle sider og hva media presenterer av hendelser mellom de to landene er ganske forskjellig.

4.2.2 USA og Cuba

Cuba og USA har, i likhet til USA og Pakistan, også hatt et noe turbulent forhold opp gjennom tidene. I følge sitt eget utenriksdepartement hevder USA at de har begrenset sitt engasjement på Cuba, noe som igjen har vært med på å fremme amerikanske interesser og styrket det cubanske folket, i tillegg til at det er med på å begrense den økonomiske praksisen som kommer den cubanske regjeringen og de cubanske byråene til gode på bekostning av det cubanske folket (U.S. Department of State, 2019). I samme melding skriver USA at de ønsker å fremme menneskerettigheter og demokrati på Cuba, og at de også er med på å oppfordre utviklingen av telekommunikasjon og internett der, samtidig som de støtter deres sivile samfunn (U.S. Department of State, 2019).

I media kan dette forholdet se noe annerledes ut. Barack Obama jobbet aktivt for å normalisere forholdet til Cuba, og ønsket å bedre forholdet etter Fidel Castros død (Mikkelsen, 2016). Donald Trump på sin side nevnte at han og hans administrasjon ønsket å gjøre hva de kunne for at det kubanske folk skulle få begynne på veien mot mer velstand og frihet (Mikkelsen, 2016). Bare noen måneder etter denne uttalelsen gikk Trump mot seg selv og sa han ville reversere den normaliseringen Obama hadde oppnådd (Røset, 2017). Dermed gjeninnførte Trump deler av restriksjonene på handel som Obama hadde fjernet, og dette innebar at flesteparten av restriksjonene på amerikansk forretningsvirksomhet med selskaper som er knyttet til det cubanske militæret ble gjeninnført. Disse endringene gjorde det også vanskeligere for amerikanere å besøke øya som turister (Røset, 2017).

I september 2017 fikk flere amerikanske diplomater ved den amerikanske ambassadene på Cuba uforklarlige helseplager, og som følge av dette utviste USA 15 cubanske diplomater i oktober 2017. USA anklaget ikke Cuba for å ha angrepet de amerikanske diplomatene, men at de ikke hadde klart å ivareta amerikanernes sikkerhet (Halsør, 2017). Dette førte så klart til en forverring i forholdet mellom de to landene, og Cubas utenriksminister, Bruno Rodriguez, skyldte på USA for denne forverringen da de mente USA hadde forhastet seg med å utvise de cubanske diplomatene (NTB, 2017).

Senest i april i år erklærte Donald Trump en ”økonomisk krig” mot Cuba for startet (LeoGrande, 2019). Dette innebærer altså nye økonomiske sanksjoner rettet mot Cuba og strengere har de ikke vært siden John F. Kennedy bannlyste all handel med landet i 1962 (LeoGrande, 2019). Også i denne relasjonen kan man altså se at det er en forskjell på hva USA selv fremstilte den som og hvordan media forteller om den.

4.2.3 USA og Tunisia

Tunisia beskrives av USAs utenriksdepartement som en sterk partner av USA og de skriver også at den amerikanske regjeringen er stolte over å støtte Tunisia i overgangen mot å bli et demokrati (2018). USA støtter også i Tunisia tilretteleggelsen av politisk stabilitet og økonomisk velstand, noe som gjøres gjennom å styrke det sivile samfunn, styrke ungdommen, støtte økonomisk reform og å skape arbeidsplasser (U.S. Department of State, 2018).

Forholdet mellom USA og Tunisia er ikke like hyppig omtalt i media som de to foregående

landene, men dette forholdet kommer mer positivt ut gjennom sakene i media enn det forholdet til de to foregående landene gjør. Av det jeg har funnet i media finner man blant annet at det i fjor høst kom fram at tidlig i 2017 deltok USA militært i Tunisia i deres kamp mot Al Qaida i Djebel Semmama-området, noe som var USA sin første aktive militære deltakelse innad i Tunisia siden andre verdenskrig (Nsaibia, 2018). I disse angrepene jobbet altså amerikanske og tunisiske styrker sammen for å bekjempe terroristgruppen Al Qaida.

Til tross for at dette var USAs første aktive militære deltakelse i Tunisia siden andre verdenskrig har de hatt tropper tilstede i landet siden februar 2014 (Nsaibia, 2018). Tunisia har siden revolusjonen i 2010 ofte blitt ansett for å være en modell for dagens demokratibyggning, og USA jobber hardt for å opprettholde og å bygge videre på dette. Dette kan man blant annet se gjennom at Tunisia er det landet som mottar mest forsvarsstøtte av USA i Nord-Afrika og Sahel-regionen, kun slått av Egypt (Nsaibia, 2018).

Forholdet mellom de to er dog ikke bare en dans på roser, da det i løpet av de siste årene har oppstått mer motstand mot USA i Tunisia. Blant de sakene som har vært med på å utløse protester finner man da USA bestemte seg for at de ville anerkjenne Jerusalem som Israels hovedstad, noe som startet en protestbølge over hele Tunisia (Nsaibia, 2018). Også USAs militære tilstedeværelse har vært med på å underbygge flere protester. Selv om jeg i dette tilfellet ikke kunne lese like mye om relasjonen mellom de to landene i media er det fortsatt noen forskjeller på hvordan USA selv fremstiller forholdet og hvordan det blir fremstilt i andre medier.

5.0 Diskusjon

Det kan i teorien være flere ulike grunner til at et land velger å stemme mot saker i internasjonale organisasjoner. Det kan være at man er uenig med det saken står for eller det kan være at man ikke støtter den type saker den faller inn under, men det kan også være på grunn av andre forhold. I nettopp denne undersøkelsen kan det se ut til at USA valgte å stemme mot de sakene de gjorde på grunn av sistnevnte. Det jeg så var en rød tråd gjennom at USA konsekvent så ut til å stemme mot saker som var fremmet av land de er uenige med på andre nivåer enn i bare Menneskerettighetsrådet. Disse forholdene har sett ut til å være politiske forhold innad i landene de stemmer mot, menneskerettighetsbrudd og uenigheter knyttet til blant annet handel og investeringer. I denne delen av oppgaven vil jeg gå nærmere inn på dette og se på hvorfor det ser ut til å være sånn.

De sakene USA stemte mot i Menneskerettighetsrådet i perioden 2017-2018 var i de aller fleste tilfeller fremmet av land som har andre verdier, holdninger og styresett enn det USA selv har. Dette kan ses på som en av grunnene til at USA har stemt mot de sakene disse landene har fremmet, da USA ikke ønsker at disse sakene skal gå gjennom på grunn av andre politiske uenigheter mellom de to landene. Samtidig kan det være verdigrunnet bak disse sakene som spiller en rolle i at USA har stemt nei, men dette ser, som nevnt tidligere, ikke ut til å være tilfelle i akkurat de sakene jeg har sett på.

Som sett i forrige del av oppgaven hevder USA selv å ha gode og sunne relasjoner med alle de tre landene de stemte mest mot. Det er dog noe som skurrer om USA har et så godt forhold til de tre landene jeg har tatt for meg i denne oppgaven som det de hevder de har, når de også stemmer mot de i så mange saker som det de gjorde i perioden 2017-2018. Det jeg så var at de så å si konsekvent stemte mot alle de sakene Pakistan, Cuba og Tunisia fremmet i denne perioden. Under undersøkelsen så jeg også på disse forholdene og hvordan de var fremstilt i ulike nettaviser, og her kunne man se at disse forholdene kan ses fra flere sider enn bare den ene som USA fremmer. Her så jeg at det var både uenigheter og konflikter mellom USA og de ulike landene i den aktuelle perioden og i dag, noe de selv ikke fremmer på sine egne hjemmesider. Disse konfliktene kan ha spilt en rolle i hvordan USA valgte å stemme i saker fremmet av disse landene, da de er med på å gjøre disse forholdene mer anspente.

Pakistan, som USA stemte mot i flest saker i perioden jeg har valgt, er, som vi så i forrige del av oppgaven, et land USA sier at de har et solid og godt forhold til, men som til tross for dette også har sett ut til å være noe turbulent over de siste årene. Gjennom de ulike nettavisene kunne man se at de har hatt både konflikter og utfordringer. Spesielt etter 2011 og drapet på Osama Bin Laden har forholdet tilspisset seg. Vi så også uenighetene i 2017 hvor USA hevdet at Pakistan lot afghanske terrorister benytte skjulesteder på pakistansk jord. Dette kan ha vært med på å påvirke hva USA stemmer i de sakene Pakistan fremmer, men samtidig så vi også at de sakene Pakistan fremmet flest av var saker som omhandlet rettighetene til den palestinske befolkningen. Og nettopp i denne saken vet vi ganske tydelig hvor USAs myndigheter står. De støtter Israel og er negative til Palestina, noe som kan forklare hvorfor de valgte å stemme mot nettopp disse forslagene. Samtidig er dette også en type sak som USA stemmer konsekvent mot, da de i så stor grad som de gjør støtter Israel. Så i nettopp Israel/Palestina-konflikten kan

man se at USA konsekvent stemmer mot de forslagene som ønsker å forbedre forholdene for det palestinske folket.

Når det kommer til Cuba, det landet USA stemte mot nest mest, er det også et land USA har hatt mange uenigheter med opp gjennom årene. Spesielt har vi sett at forholdet igjen har tilspisset seg etter at Donald Trump tok over makten i 2017 og bestemte seg for å stoppe den normaliseringen av forholdet mellom de to landene som Obama hadde jobbet for. De har også ulike syn på hvordan et land skal styres, og dette kan ligge til grunn for hvorfor USA har valgt å stemme mot de i de sakene Cuba har fremmet. De sakene Cuba fremmet og som USA stemte mot var dog i større grad enn de fremmet av Pakistan saker hvor USA i utgangspunktet ser ut til å ha like verdier som det saken fremmer. Derfor kan det i dette tilfellet se ut til at de her valgte å stemme mot rett og slett på grunn av andre politiske grunner og interne forhold mellom de to, da det ikke var noe med de sakene Cuba fremmet som tilsa at USA skulle være uenige.

Jeg føler ikke jeg i like stor grad som om de to foregående forholdene kan uttale meg om Tunisia og USA sitt forhold basert på det jeg fant i media. Det var mye mindre bastante påstander i mediene om at dette forholdet var noe annet enn det USA selv påpekte på sine hjemmesider, men man kunne uansett se at USAs militære tilstedeværelse i landet har vært med på å skape spenninger innad i den tunisiske befolkningen og at en motstand mot USA har vokst fram. Dermed kan man også til se at USAs utenriksdepartement ser ut til å male et ”finere” og mer fredelig bilde av forholdet mellom de to landene enn det det kanskje var og er. Om USA selv er klare over disse forholdene kan den stemmegivingen de har ført mot Tunisia i Menneskerettighetsrådet også forklares med at andre saker enn det det stemmes over veier tyngre.

En annen ting som sto fram er kategorien USA stemte mot flest ganger, ”Thematic – Economic, Social and Cultural Rights”. I det internasjonale samfunnet er dette rettigheter USA jobber for å oppnå og som de mener er grunnleggende menneskerettigheter. Derfor kan man lure på hvorfor de stemmer mot disse sakene såpass ofte som det de gjorde. Det jeg så var at de som oftest fremmet de sakene som falt innunder denne kategorien var land USA som regel stemte mot. Også her kunne vi altså se at de internasjonale relasjonene til USA spilte en større rolle for hva de endte opp med å stemme enn det kanskje innholdet i de aktuelle sakene gjorde. Til tross for den ene saken hvor USA valgte å gå mot flere av sine allierte og heller ta side med land de kanskje ikke ønsker å identifisere seg med på når det kommer til menneskerettigheter,

ser det altså ut til at dette er et engangstilfelle og at det i de fleste sakene de stemte mot var en sammenheng med relasjonen de hadde til de landene som fremmet de.

Alt i alt kan det altså se ut som om de sakene USA velger å stemme mot ikke blir nedstemt på grunn av hva de handler om, men på grunn av hvem det er som fremmer sakene. Dette kan være en måte for USA å si fra at de ikke synes det er greit at visse land får fremme saker om menneskerettigheter når de selv begår menneskerettighetsbrudd. Det kan også henge sammen med det forholdet USA har til de ulike landene, og her ser man ofte at om det er et land de er nære allierte med, da i stor hovedsak vestlige land, så stemmer de for, mens om det er land de ikke i like stor grad identifiserer seg med og som de har en mer anspent relasjon til så stemmer de mot. Samtidig kan det å stemme mot i ulike saker være en måte for USA å hevde seg som hegemon på, ved å vise til disse landene at de ønsker en endring i de praksisene de driver med. Altså at USA bruker stemmegivingen sin i internasjonale organisasjoner som en måte å fortelle land at ting de driver med ikke er greit, i stedet for å fysisk gå inn i det landet for å prøve å ordne opp.

Det kan altså se ut som at USA setter andre forhold høyere enn det å handle multilateralt og å stemme for det de kanskje egentlig står for og tror på. Disse forholdene kan se ut til å være de internasjonale relasjonene deres. Det at de nok så konsekvent velger å stemme mot spesifikke land i Menneskerettighetsrådet til tross for at de verdimessig ofte er enige med det saken presenterer er et bevis på dette. Det ser dermed ut til at de anser det som viktigere å stemme mot land de er uenige med på ”høyere” plattformer innen politikken enn på nettopp disse sakene. Rollen USAs internasjonale relasjoner spiller i stemmegivingen deres kan dermed se ut til å være ganske så stor og innflytelsesrik. Vi har tross alt sett at de konsekvent stemmer mot saker som de kanskje i utgangspunktet er for, men som de velger å stemme mot på grunn av relasjonene sine til de landene som har fremmet sakene.

Ut fra det jeg har sett på i denne oppgaven kan det se ut til at USA i perioden 2017-2018 handlet unilateralt. Dette fordi de stemte mot saker for sin egen del og ikke nødvendigvis på en måte som var til det beste for andre land eller Menneskerettighetsrådet i seg selv. Det er i hvert fall slik det ser ut når de konsekvent valgte å stemme mot forslag fra så spesifikke land. Hadde man her ønsket å stemme multilateralt og kun sett på hva som er det beste for menneskerettighetene i verden hadde de kanskje stemt for i flere av de sakene de valgte å stemme mot. Selvfølgelig vil det aldri skje at alle land er enige i alle saker, men ut fra hva jeg har sett under arbeidet med

denne oppgaven ser det ut til at de fleste sakene USA valgte å stemme mot egentlig var saker de også sto for.

6.0 Konklusjon

I denne oppgaven har jeg sett på hvilken rolle USAs internasjonale relasjoner spilte i deres stemmegiving i FNs menneskerettighetsråd i perioden 2017-2018. Jeg har tatt for meg de tre ulike landene USA stemte mot i flest saker og USAs forhold til disse. Det jeg har sett er at det ser ut til å finnes en sammenheng mellom de sakene de stemmer mot og deres internasjonale relasjoner, men kanskje ikke den jeg trodde på forhånd. Det jeg fant ut var at USA i stor grad stemmer mot saker de i prinsippet er enige med, men hvor de som fremmer denne saken er land som USA på andre plan er uenige med. På forhånd trodde jeg at jeg ville se en klar sammenheng mellom de sakene USA stemte mot, og at dette i og for seg ville være saker med andre verdigrunnlag enn det USA selv har, og at det ikke nødvendigvis kun ville handle om hvem som fremmet disse sakene. Men som jeg har sett gjennom arbeidet med denne oppgaven er det forholdet til de landene som fremmer saker som ser ut til å spille størst rolle når USA skal avgi stemme i Menneskerettighetsrådet.

Jeg håper det i fremtiden vil bli forsket mer på stemmegiving innad i de internasjonale organisasjonene, og hvordan ulike land velger å stemme i ulike organer. Kanskje finner man da ut at dette med å stemme ut fra sine internasjonale relasjoner er tilfelle for flere land, og ikke bare for USA? Eller kanskje vil man finne ut at USA skiller seg fra andre land på grunn av at de er en hegemon? Det bør i hvert fall forskes mer på, da det virker som om mye av stemmegivingen bare foregår ”bak lukkede dører” og ikke blir satt fokus på i hverken forskning eller nyhetsbildet. Men informasjonen finnes der ute, så det eneste man trenger er noen som interesserer seg for nettopp dette og som ønsker å forske videre på det.

Litteraturliste

Applebaum, Anne (2018) "Trump hates the international organizations that are the basis of U.S. wealth, prosperity and military power". Tilgjengelig fra: <https://www.washingtonpost.com/news/global-opinions/wp/2018/07/02/trump-hates-the-international-organizations-that-are-the-basis-of-u-s-wealth-prosperity-and-military-power/>. [Lest 1. mai 2019].

Babones, Salvatore (2015) "American Hegemony Is Here To Stay". Tilgjengelig fra: <https://nationalinterest.org/feature/american-hegemony-here-stay-13089>. [Lest 9. mai 2019].

Charlesworth, Hilary (2017) *Regulatory Theory: Foundations and applications*. Australia: ANU Press.

FN-sambandet (2017) "Menneskerettighetsrådet". Tilgjengelig fra: <https://www.fn.no/Om-FN/FNs-hovedorganer/Menneskerettighetsraadet>. [Lest 10. april 2019].

FN-sambandet (2019) "Om FN". Tilgjengelig fra: <https://www.fn.no/Om-FN>. [Lest 10. april 2019].

Foot, R., MacFarlane, S. N. og Mastanduno, M. (2003) *US Hegemony and International Relations*. Oxford: Oxford University Press.

Freedman, Rosa (2013) "The United Nations Human Rights Council: More of the Same?" *Wisconsin International Law Journal*, 31 (2): 208-251.

Ghitis, Frida (2017) "The shocking US vote not to condemn the death penalty for LGBT people". Tilgjengelig fra: <https://www.cnn.com/2017/10/05/opinions/un-death-penalty-resolution-usa-lgbt-ghitis-opinion/index.html>. [Lest 4. mai 2019].

- Halsør, Marte (2017) "USA utviser cubanske diplomatar". Tilgjengelig fra: <http://www.nrk.no/urix/usa-utviser-cubanske-diplomatar-1.13717636>. [Lest 1. mai 2019].
- Ikenberry, John (2003) "Is American Multilateralism in Decline?". *Perspectives on Politics*, september 2003: 533-550.
- International Justice Resource Center (IJRC) (Ukjent år) "Economic, Social and Cultural Rights". Tilgjengelig fra: <https://ijrcenter.org/thematic-research-guides/economic-social-and-cultural-rights-2/>. [Lest 3. mai 2019].
- Kissinger, Henry (2014) *World Order*. New York: Penguin Press.
- LeoGrande, William M. (2019) "Trump declares economic war on Cuba". Tilgjengelig fra: <https://www.theconversation.com/trump-declares-economic-war-on-cuba-115672>. [Lest 4. mai 2019].
- Luck, E. C. og Birnback, N. (1994) "For the Common Good: The U.S. Role in The United Nations". *Social Education*, 58 (7): 407-409.
- Lynch, Colum (2009) "U.S. to Join U.N. Human Rights Council, Reversing Bush Policy". Tilgjengelig fra: <http://www.washingtonpost.com/wpdyn/content/article/2009/03/31/AR2009033102782.html>. [Lest 6. mai 2019].
- Masood, Salman (2018) "Pakistan Angered by Trump's Claim That It Does 'Nothing' for U.S.". Tilgjengelig fra: <https://www.nytimes.com/2018/11/19/world/asia/pakistan-trump-imran-khan.html>. [Lest 4. mai 2019].
- Mikkelsen, Sigurd F. (2016) "Donald Trump kaller Fidel Castro en "brutal diktator"". Tilgjengelig fra: <http://www.nrk.no/urix/donald-trump-kaller-fidel-castro-en-brutal-diktator-1.13246968>. [Lest 29. april 2019].
- Nsaibia, Héni (2018) "America Is Quietly Expanding Its War in Tunisia". Tilgjengelig fra: <https://nationalinterest.org/blog/middle-east-watch/america-quietly-expanding-its-war-tunisia-31492>. [Lest 8. mai 2019].

NTB (2017) ”Cuba beskylder USA for forverring av landenes forhold”. Tilgjengelig fra: <http://www.nrk.no/urix/cuba-beskylder-usa-for-forverring-av-landenes-forhold-1.13718003>. [Lest 1. mai 2019].

Office of the High Commissioner, Human Rights (OHCHR) (Ukjent år) ”International Covenant on Civil and Political Rights”. Tilgjengelig fra: <https://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CCPR.aspx>. [Lest 3. mai 2019].

Rhodan, Maya (2017) ”Here Are All the Times Donald Trump Bashed the United Nations Before Speaking There”. Tilgjengelig fra: <http://time.com/4946276/donald-trump-united-nations-general-assembly/>. [Lest 29. april 2019].

Rienecker, L., Jørgensen, P. S. (2013) *Den gode oppgaven: Håndbok i oppgaveskriving på universitet og høyskole*. Bergen: Fagbokforlaget Vigmostad & Bjørke AS.

Røset, Hanna H. (2017) ”Trump strammer inn Cuba-politikken: – Castros regime er brutalt”. Tilgjengelig fra: http://www.nrk.no/urix/trump-strammer-inn-cuba-politikken_-_-castros-regime-er-brutalt-1.13563304. [Lest 1. mai 2019].

Universal Rights Group (Ukjent år) ”Why a human rights think tank?”. Tilgjengelig fra: <https://www.universal-rights.org/who-we-are/why-a-human-rights-think-tank/>. [Lest 10. april 2019].

U.S. Department of State (2018) ”U.S. Relations With Pakistan”. Tilgjengelig fra: <https://www.state.gov/r/pa/ei/bgn/3453.htm#>. [Lest 3. mai 2019].

U.S. Department of State (2018) ”U.S. Relations With Tunisia”. Tilgjengelig fra: <https://www.state.gov/r/pa/ei/bgn/5439.htm>. [Lest 3. mai 2019].

U.S. Department of State (2019) ”U.S. Relations With Cuba”. Tilgjengelig fra: <https://www.state.gov/r/pa/ei/bgn/2886.htm>. [Lest 3. mai 2019].

Appendiks

Saker USA har stemt mot i FN's menneskerettighetsråd

År, måned	Tittel	Fremmet av	Kategori/type
2017, mars	Elaboration of complementary standards to the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination	Tunisia (African Group)	Thematic – Civil and Political Rights
2017, mars	Mandate of the Intergovernmental Working Group on the Effective Implementation of the Durban Declaration and Programme of Action	Tunisia (African Group)	Thematic – Civil and Political Rights
2017, mars	Israeli settlements in the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem, and in the occupied Syrian Golan	Pakistan, Palestina	Country - Situations
2017, mars	Human rights situation in the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem	Pakistan, Palestina	Country - Situations
2017, mars	Right of the Palestinian people to self-determination	Pakistan, Palestina	Country - Situations
2017, mars	Ensuring accountability and justice for all violations of international law in the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem	Pakistan, Palestina	Country - Situations
2017, mars	Human rights in the occupied Syrian Golan	Pakistan	Country - Situations
2017, mars	Human rights and unilateral coercive measures	Venezuela (Bolivarian Republic of)	Thematic – Economic, Social and Cultural Rights
2017, mars	The right to food	Cuba	Thematic – Economic, Social and Cultural Rights
2017, mars	The negative impact of the non-repatriation of funds of illicit origin to the countries of origin on	Egypt, Libya, Tunisia (African Group)	Thematic – Economic, Social and Cultural Rights

2017, mars	the enjoyment of human rights, and the importance of improving international cooperation Effects of terrorism on the enjoyment of all human rights	Algerie, Egypt, Jordan, Marokko, Saudi-Arabia		Thematic – Civil and Political Rights	
2017, mars	Mandate of the Independent Expert on the effects of foreign debt and other related international financial obligations of States on the full enjoyment of all human rights, particularly economic, social and cultural rights	Cuba		Thematic – Economic, Social and Cultural Rights	
2017, juni	The contribution of development to the enjoyment of all human rights	Kina		Thematic – Economic, Social and Cultural Rights	
2017, juni	Protection of the family: role of the family in supporting the protection and promotion of human rights of older persons	Bangladesh, Hviterussland, Kina, Elfenbenskysten, Egypt (Arab Group), El Salvador, Mauritania, Marokko, Qatar, Russland, Saudi-Arabia, Tunisia		Thematic – Cross-Cutting/Other	
2017, juni	Enhancement of international cooperation in the field of human rights	Venezuela (Bolivarian Republic of)		Thematic – Economic, Social and Cultural Rights	
2017, juni	Promotion of the right to peace	Cuba		Thematic – Civil and Political Rights	
2017, juni	Human rights and international solidarity	Cuba		Thematic – Economic, Social and Cultural Rights	
2017, september	Technical assistance and capacity-building in the field of human rights in the Democratic Republic of the Congo	Tunisia (African Group)		Country – Technical Support/Capacity Building	

2017, september	From rhetoric to reality: a global call for concrete action against racism, racial discrimination, xenophobia and related intolerance	Tunisia (African Group)	Thematic – Civil and Political Rights
2017, september	Promotion and protection of the human rights of peasants and other people working in rural areas	Bolivia (Plurinational State of), Cuba, Ecuador, Sør-Afrika	Thematic – Groups in Focus
2017, september	The question of the death penalty	Benin, Belgia, Costa Rica, Frankrike, Mexico, Moldova, Mongolia, Sveits	Thematic – Civil and Political Rights
2017, september	Human rights and unilateral coercive measures	Venezuela (Bolivarian Republic of)	Thematic – Economic, Social and Cultural Rights
2017, september	The rights to development	Venezuela (Bolivarian Republic of)	Thematic – Economic, Social and Cultural Rights
2017, september	Mandate of the Independent Expert on the promotion of a democratic and equitable international order	Cuba	Thematic – Economic, Social and Cultural Rights
2017, september	The use of mercenaries as a means of violating human rights and impeding the exercise of the right of peoples to self-determination	Cuba	Thematic – Economic, Social and Cultural Rights
2017, september	Mission by the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights to improve the human rights situation and accountability in Burundi	Tunisia (African Group, minus Botswana og Rwanda)	Country – Technical Support/Capacity Building
2017, september	Composition of staff of the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights	Cuba	Institutional/Procedural
2018, mars	Ensuring accountability and justice for all violations of international law in the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem	Pakistan (Organisation of Islamic Cooperation)	Country – Situations

2018, mars	Israeli settlements in the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem, and in the occupied Syrian Golan	Pakistan (Organisation of Islamic Cooperation)	Country – Situations
2018, mars	Human rights situation in the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem	Pakistan (Organisation of Islamic Cooperation)	Country – Situations
2018, mars	Right of the Palestinian people to self-determination	Pakistan (Organisation of Islamic Cooperation)	Country – Situations
2018, mars	Human rights in the occupied Syrian Golan	Pakistan (Organisation of Islamic Cooperation)	Country – Situations
2018, mars	Promoting mutually beneficial cooperation in the field of human rights	Kina	Thematic – Cross-Cutting/Other
2018, mars	Human rights and unilateral coercive measures	Venezuela (Bolivarian Republic of)	Thematic – Economic, Social and Cultural Rights
2018, mars	The effects of foreign debt and other related international financial obligations of States on the full enjoyment of all human rights, particularly economic, social and cultural rights	Cuba	Thematic – Economic, Social and Cultural Rights
2018, mars	The right to food	Cuba	Thematic – Economic, Social and Cultural Rights
2018, mars	Integrity of the judicial system	Russland	Thematic – Civil and Political Rights